

Grad forsinke Lovforslagets videre Gang i Livet, har jeg ikke turdet være med dertil, skønt jeg anser det for fuldt ud rigtigt. Jeg har derfor, da jeg ikke tror, det er rigtigt paa dette Tidspunkt at forrykke de Rammer, Lovforslaget oprindeligt forudsatte, ikke kunnet slutte mig dertil. Jeg vil dog tro, at det vil blive nødvendigt for Udvalget at tage dette Forhold, som det ærede Medlem fra Nykøbing F. (Valdemar Olsen) gjorde ret udførlig Rede for, op til Overvejelse inden tredje Behandling. Det maa ikke være saa, at vi stille de ældre ansatte ugunstigere end dem, der ere senere ansatte, ligesom jeg tror, at for dem, der ere ansatte efter den gamle Ordning med en bestemt Løn, maa man ikke, jeg havde nær sagt, vilkaarlig nedsætte Lønnen i betydelig Grad. Saadanne Tilfælde findes der jo her paa Lovforslaget.

Ændringsforslaget under Nr. 15 er jeg glad ved, og jeg takker ærede Kolleger i Udvalget, fordi de have kunnet gaa med dertil. Jeg har ikke alene ved Lovforslagets første Behandling her i Tinget, men ogsaa før, naar vi have haft Forslag derom til Behandling, rejst dette Spørgsmaal, fordi det forekommer mig, at de Folk, der her er Tale om, nemlig Ekspedienter og Stationsmestre, i Forhold til det Arbejde, de udførte, vare alt for lavt lønnede. Jeg tror, at der ved dette Forslag, som jeg haaber vil blive gennemført her i Tinget, vil blive gjort en gammel Uret god igen og blive rettet paa et Forhold, som jeg altid har betragtet som i høj Grad uretfærdigt. Disse Folk udføre vistnok, jeg havde nær sagt: til de mindste Enkelt-heder det samme Arbejde som Stationsforstanderne, og det har altid været mig en Gaade, hvorfor de have været holdte saa langt nede. Hvad enten det gælder Tøgtjeneste, Sikkerhedstjeneste, Regnskabsvæsen eller Telegrafering, tror jeg, at disse Folk, efter det Kendskab, jeg har dertil, udføre samme Arbejde som Stationsforstandere paa jævnt store Stationer. Og da jeg altid har ment, at det var et forstandigt Princip at lønne Folk i Forhold til det Arbejde, de udføre, har jeg aldrig kunnet indse, hvorfor de Embeds- eller Bestillingsmænd, der her er Tale om, ikke have faaet den Løn, som tilkom dem efter

det Arbejde, de udførte. En lille Urime-lighed ønsker jeg at gøre opmærksom paa, den angaar Natpengene. Den vil vedblive efter Lovforslaget. Naar en Ekspedient eller en Stationsmester har Tjeneste om Aftenen sammen med en Assistent, faar Stationsmesteren, som i visse Tilfælde har baade Ansvaret og Kommandoen, og som er den overordnede, kun 15 Øre i Timebetaling, medens den underordnede, Assistenten, faar 30 Øre. Dette er et Misforhold. Jeg tillægger det naturligvis ikke stor Betydning, men jeg finder det urigtigt. I det hele og store er jeg glad ved Ændringsforslaget, og jeg tror ogsaa, det vil blive modtaget med Taknemmelighed af de Folk, det angaar.

Ændringsforslag Nr. 16 maa jeg fra-raade. Jeg kan ikke anse det for demokratisk at beskære disse Lønninger, de mindste, Lovforslaget omfatter, paa den Maade, som Flertallet her foreslaar. Jeg kan ikke sympatisere med den Tanke, som ligger til Grund derfor, idet en hel Del Smaafolk udelukkes fra at faa deres Sønner ansatte f. Eks. ved Statsbanerne, naar man nedsætter det ringe Honorar for Eleverne, som efter Lovforslaget vilde blive 600 Kr. at begynde med, for Landets Vedkommende endog til 510 Kr. Jeg delerganske den Betragtning, som er kommen til Orde i Dag, at det skal være saaledes, at disse Mennesker dog i alle Tilfælde kunne leve, og naar de faa en Løn af 600 Kr. at begynde med, maa det siges, at der umuligt kan blive noget tilovers. Den ærede sidste Taler mente, at det maaske kan være godt nok, at de blive tarveligt vante. Jeg tror dog, at de ikke skulle være daarligere stillede, end at de i alt Fald kunne faa det daglige Brød i al Tarvelighed, og jeg mener, at det ikke er et demokratisk Princip, at kun de Forældre, der ere i Stand til at støtte deres Sønner eller Døtre, skulle kunne faa dem ind ved disse Institutioner. Jeg fraraader derfor Flertallets Ændringsforslag under Nr. 16 og tilraader indstændigt ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 17. I dette Ændringsforslag ere vi 5 Forslagsstillere gaaede den modsatte Vej, idet vi foreslaa, at Elevernes Alderstillæg forhøjes lidt ud fra den Betragtning, at alle, hvilket Trin i Samfundet de-